

[Askjær Jørgensen]

må man så godt lade vognene være fast stationerede på en plads, f.eks. i en flerårig periode?»

Begrundelse

En ejer af en nyere campingvogn har af campingpladsens ejer fået pålagt, at hans campingvogn skal indregistreres, hvis den fortsat skal holde langtids på pladsen, men et antal ældre campingvogne giver ejeren af pladsen lov til at blive holdende flerårigt med uindregistrerede vogne.

Så melder spørgsmålet sig, om ejeren foretager sine dispositioner over for campingpladsens gæster i henhold til lovgivning eller ud fra regler, amtet fastsætter, eller om de udstukne bestemmelser slet ikke er lovmedholdelige. Det ser eksempelvis påfaldent ud, at det netop er ældre campingvogne, som vanskeligt kan godkendes til indregistrering, som ejeren af pladsen lader blive holdende uindregistreret.

Besvarelse (19/8 82):

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg har i anledning af det stillede spørgsmål fra planstyrelsen modtaget følgende udtalelse, som jeg til besvarelse af spørgsmålet kan henholde mig til:

»Sommerhusloven blev gennemført i 1972 som et led i den jord- og planlægningslovgivning, der skulle imødegå den stigende efterspørgsel efter jord til erhvervsmæssig udnyttelse til rekreative formål, som måtte påregnes ved Danmarks indtræden i EF.

Dette formål skal bl.a. søges varetaget gennem bestemmelsen i sommerhuslovens § 1, stk. 1, nr. 3, hvorefter arealer til camping ikke må udlejes erhvervsmæssigt eller for et længere tidsrum end 6 uger til camping uden en tilladelse efter lovens § 2.

Beføjelsen til at meddele tilladelser til udlejning af arealer til camping er nu overført til amtsrådene ved § 1 i miljøministeriets bekendtgørelse af 30 august 1974. Beføjelsen er nærmere reguleret ved miljøministeriets cirkulærer af 7. januar 1975.

Varetagelsen af lovens hovedformål har i praksis ført til, at der kun i meget sjældne undtagelsestilfælde meddeles tilladelse til udlejning af arealer til sommerhusbeboelse. Derimod forudsættes det, at der i almindelig-

hed vil kunne meddeles tilladelse til udlejning af arealer til camping, uden at der opstår konflikter med varetagelsen af det ovennævnte hovedformål: at begrænse den øgede efterspørgsel efter arealer til erhvervsmæssig udnyttelse til rekreative formål.

En afgørende forudsætning for at opretholde muligheden for at meddele tilladelse til udlejning af arealer til camping, er, at man har en klar adskillelse mellem camping og sommerbeboelse. Ved denne afgrænsning kan der ikke alene lægges vægt på, om der er tale om en campingplads eller et sommerhusområde. Da en permanent opstillet campingvogn fungerer ganske som et fast sommerhus, bør udlejning af et areal til opstilling af en sådan campingvogn ifølge cirkulæret i princippet være undergivet de samme regler, som gælder for udlejning af arealer til sommerhusbeboelse, uden hensyn til om campingvognen er opstillet på en campingplads. Der bør derfor ikke meddeles tilladelse efter sommerhusloven til udlejning af arealer til permanent opstilling af campingvogne.

En campingvogn eller et telt må højst forblive 8 måneder om året på samme campingplads. I perioden 1. juni–31. august skal mindst halvdelen af campingpladsen reserveres for camping af ikke over 4 ugers varighed.

En fastholdelse af indregistreringskravet sikrer, at campingvogne, som opstilles på campingpladserne, har en høj grad af mobilitet, samtidig med at kravet indebærer en let administrerbar grænse for, hvor store campingvogne må være. En eller anden grænse er uundgåelig, og den grænse, der fastsættes af indregistreringsmulighederne, letter kontrollen med, hvem der ejer campingvognene og hvor længe de opstilles på campingpladsen.

Det kan yderligere oplyses, at efter § 1 i lov om vægtafgift af motorkøretøjer m.v. (ministeriet for skatter og afgifters lovbeholdtgørelse nr. 359 af 16. juli 1980) skal der svares vægtafgift af registreringspligtige køretøjer, herunder campingvogne, og at der ingen mulighed er for at dispensere fra denne bestemmelse.«

Spm. nr. 1098

Til *boligministeren* (10/8 82):